

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان از: ا. م. شیری
۱۵ مارچ ۲۰۱۷

پاسداری از مام میهن

بیانات نیکولای میخائیل اویچ خاریتونوف، کمونیست، نماینده مجلس از تریبون دوما: صدمین سالگرد انقلاب کبیر سوسیالیستی اکتوبر – فرصت دیگریست برای یادآوری و توصیف همه آن حقایقی که برای خلق به ارمغان آورد. – نمایندگان محترم ۱۹ دسمبر سال ۲۰۱۶ دستورالعمل رئیس جمهور روسیه دایر بر تدارک و برگزاری مراسم بزرگداشت صدمین سالگرد انقلاب کبیر اکتوبر صادر شد.

بر این باورم، که به رسمیت شناختن این رخداد در بالاترین سطح باید به سیاهنمائی دستاوردهای انقلاب و حاکمیت شوروی از سوی سیاستمداران متعصب نقطه پایان بگذارد.

صد سال پیش یکی از وقایع دوران ساز در تاریخ نه تنها کشور ما، حتا در تاریخ همه خلق‌های جهان اتفاق افتاد. تحولات بنیادی ژئوپلیتیک و اقتصادی نه فقط در روسیه، حتا در کل جهان به وقوع پیوست. تاریخ تأیید می‌کند، که مجلس، حاکمیت واقعی خلق است و عملکرد آن به نوسازی و عادی شدن زندگی اجتماعی منجر می‌گردد. به عنوان نماینده همه دوره‌های پیشین دومای دولتی اعلام می‌کنم، که تریبون مجلس نه به منظور تقبیح همه گذشته تاریخی بزرگ خود، بلکه، به منظور کار برای انعکاس دقیق حال و هوای جامعه در اختیار ما گذارده شده است. ما موظفیم رویکرد کاملاً مسؤولانه در عرصه حرف و عمل داشته باشیم.

امروز کمتر کسی در این باره سخن می‌گوید، که وقوع انقلاب‌های فبروری و اکتوبر قانونمند و ناگزیر بودند. چرا؟ به واقعیت‌ها رجوع کنیم. در سال ۱۹۱۶ نیمی از جمعیت مردان و زنان قبل از رسیدن به سن به ترتیب ۲۰ و ۲۵ سالگی فوت می‌کردند. میانگین طول عمر در حدود ۳۰ سال بود. بر اساس سرشماری سال ۱۸۹۷، توجه کنید! نزدیک به ۲۱ درصد جمعیت روسیه از نعمت خواندن و نوشتن بهره‌مند بودند. و این محصول تناقضات عمیق و حاد اجتماعی، سیاسی و اقتصادی بود.

یکی از پدربزرگان من -سیمیون تولیکوف- در حوادث سال ۱۹۱۲، که در تاریخ با عنوان تیرباران‌های لنا (*نیت شده، شرکت داشت. در این حادثه طبق برآوردهای مختلف، از ۲۵۰ تا ۵۰۰ نفر آسیب دیدند. در سال ۱۹۶۶ من از او پرسیدم: "بابا، چرا این حادثه به وقوع پیوست؟" او پاسخ داد: "صاحب [کارخانه] المانی بود. گوشت گندیده، نان فاسد می‌داد، به همین سبب هم مردم به اعتراض برخاست. بار اول قزاق‌ها را برای سرکوب مردم فرستادند، ما را مورد

ضرب و شتم قرار دادند، گفتند: بعد از ده روز همه چیز بهتر خواهد شد. بعد از ده روز باز هم بدتر شد. دوباره قزاق‌ها را آوردند، به سوی مردم تیراندازی کردند، به آتش کشیدند و فرار کردند".

این هرج و مرج ویرانگر که پس از انقلاب فبروری شدت گرفت، ختم آن به برکت انقلاب اکتوبر ممکن گردید. روسیه شوروی در طول فقط ۲۰ سال، نه تنها بی‌سواد را ریشه‌کن ساخت، حتی صنایع پر قدرت، پایگاه علمی-فناوری بسیار قوی را سامان داد، که زمینه پیروزی در جنگ کبیر میهنی، دستیابی به فضای کیهانی، از میان برداشتن خطر جنگ هسته‌ای را فراهم کردند.

همه ما باید به یاد آوریم، که حزب کمونیست اتحاد شوروی و خلق‌های اتحاد شوروی زیر رهبری یوسف ویساریونویچ ستالین نه تنها در خونین‌ترین جنگ پیروز گردیدند، حتی، به شکوفائی اعجازگونه در عرصه‌های علمی، فرهنگی، توانائی صنعتی دست یافتند، که ما از ثمرات آنها امروز هم بهره می‌بریم. تحولات سیاسی در کشور به طور کامل در کیفیت زندگی و سلامت جمعیت انعکاس یافت. تربیت بدنی و ورزش به بخشی از ایدئولوژی شوروی، زندگی اجتماعی و فرهنگ عمومی تبدیل گردید. باشگاه‌های نظامی-ورزشی نه فقط در کلان شهرها، حتی در ایالات، شهرستان‌ها، قصبات کوچک تا ایستگاه‌های راه‌آهن تأسیس شدند. همه اینها در موفقیت ورزشکاران اتحاد شوروی تأثیر مثبت داشتند. آن‌ها در صحنه جهانی، در مسابقات بین‌المللی، قهرمانی اروپا، بازی‌های المپیک در رده‌بندی تیمی بر حسب تعداد مدال در تمام تاریخ مسابقات المپیک با کسب مجموعاً ۱۲۰۴ مدال، از جمله آنها ۴۷۳ مدال طلا در جایگاه دوم پس از امریکا قرار گرفتند.

با عاریت از کلام ولادیمیر ایلیچ لنین، نظریه‌پرداز اصلی انقلاب، محقق‌سازنده ایده جاودانه عدالت اجتماعی، شما نمایندگان مجلس را برای نزدیک‌تر شدن به واقعیت زندگی و اجتناب از هیاهوی سیاسی فرامی‌خوانم. به فراخوان‌های حزب کمونیست روسیه گوش فرادهید و بر روی مسائل توسعه اجتماعی-اقتصادی کشور تمرکز کنید.

در سرود ملی ما عبارت "خدا حافظ مام میهن ماست". پس چرا ما از این سرزمین پاسداری نمی‌کنیم؟ امروز بیش از ۴۰ میلیون هکتار از اراضی از چرخه تولید خارج شده، به بوت‌زار و خارستان تبدیل گردیده است! در دوره اتحاد شوروی سهم مجتمع‌های کشت و صنعت در صنایع کشاورزی در تولید ناخالص داخلی کشور بیش از ۲۰ درصد بود، کشاورزی مواد خام مؤسسات ذیربط را با اطمینان تأمین می‌کرد، در کشور ۱۸ هزار سافخوز (تعاونی کشاورزی وابسته به دولت م.) و ۳۰۰ هزار کالخور (تعاونی کشاورزی غیردولتی م.) وجود داشت و بیش از سه میلیون نفر متخصص واجد شرایط در آنها فعالیت می‌کردند. سافخوزها و کالخورها برای ده‌ها میلیون نفر در سایر بخش‌های اقتصاد ملی ایجاد اشتغال می‌کردند.

امروز مشکلات قبل از انقلاب به سوی ما آمده و ما سعی می‌کنیم دسترسی برابر همه شهروندان به تحصیل و بهداشت و سلامتی را به طور قانونی تأمین کنیم. همین روزها، ۱۷ فبروری سال ۲۰۱۷، لایحه پیشنهادی فراکسیون حزب کمونیست روسیه تحت عنوان "تحصیل برای همه" را دوما دولتی رد کرد. بحث در باره این ابتکار در حافظه ما هنوز تازه است. بسیار تأسف‌آور است، که این لایحه مهم به آرشیو سپرده شد و مشکل به جای خود باقی ماند.

در کمیسیون شمال و شرق دور ما هنگام دیدار با مجلس جوانان مسأله چگونگی تجهیز منطقه شرق دور مورد مذاکره قرار گرفت. جوانان به صراحت اظهار داشتند، که امروز نه تنها زندگی و کار، حتی تحصیل در آنجا به دلیل تعداد ناچیز جای برای تحصیل رایگان موضوعیت خود را از دست داده است. در چنین وضعیتی چگونه می‌توان از اولویت‌های ملی صحبت کرد؟ درخواست‌های تقریباً روزانه کانال‌های تلویزیونی از شهروندان برای کمک به کودکان بیمار به امر عادی تبدیل گردیده است. این، برای روسیه معاصر یک توهین است! اما مجلس اکثریت با پیشنهاد حزب

کمونیست روسیه دایر بر وضع مالیات تصاعدی موافقت نمی‌کند. در این صورت، بیائید یک محیط قانونی برای انساندوستی ایجاد کنیم تا میلیارد‌ها که تعداد آنها در روسیه، صرفنظر از بحران و تحریم افزایش می‌یابد، به جای امداد طلبی‌های کانال‌های تلویزیونی با آگاهی بر رحم‌دلی مردم روسیه، به کودکان بیمار کمک نمایند.

حزب کمونیست روسیه بارها موضوع "کودکان جنگ" را پیش کشیده است. ما موظف بودیم از مدت‌ها قبل به بی‌عدالتی تاریخی علیه آن بخش از شهروندان روسیه که در اثر جنگ از کودکی خود محروم گردیده و دوش به دوش بزرگسالان در کارخانه‌ها و کارگاه‌ها، در کالخورها و تعاونی‌ها کار کردند، نقطه پایان بگذاریم.

صدمین سالگشت، فرصتی است برای نگاه به عقب، ارزیابی واقعی از گذشته و یادآوری اهمیت تاریخی آن. واقعیت بلامنازع این است که انقلاب کبیر اکتوبر یک نقطه عطف بود و همچنان هست. بی‌جا نیست که ما روزهای تاریخی را به خاطر می‌آوریم، بزرگ می‌داریم. یاد گذشته، پیام به آینده است. از طرف حزب کمونیست روسیه، از طرف فراکسیون ما در مجلس همه را به ادای احترام شایسته به این رخداد و کار هم‌آهنگ و ثمربخس به سود میهن و مردم فرامی‌خوانم.

(*) - ۱۷ اپریل سال ۱۹۱۲ حادثه‌ای که در تاریخ روسیه با عنوان "تیرباران‌های لنا" ثبت شد، روسیه را تکان داد. در سواحل رود لنا، در تایگای آرام، در معدن طلا راهپیمایی آرام تقریباً سه هزار کارگر معترض را به گلوله بستند. کارگران قصد داشتند شکوائیه‌ای در خصوص فشارهای مدیریت معدن و طوماری مبنی بر تقاضای آزادی رفقای دستگیر شده خود به دادستان تقدیم نمایند. در نتیجه تیراندازی نزدیک به ۲۷۰ نفر از کارگران کشته و بیش از ۲۵۰ از آنها مجروح شدند.

به دنبال این حادثه، ستالین در روزنامه بلشویکی "زویوزدا" (ستاره) به تاریخ ۱۹ اپریل ۱۹۱۲ نوشت: هر چیز پایانی دارد. صبر کشور به پایان رسید. تیرباران‌های لنا یخ سکوت را شکست، و جنبش خلق همچو سیل به حرکت درآمد. به حرکت درآمد...! همه آنچه که از شرّ و زیان‌بار در ماهیت این رژیم بود، همه آنچه که روسیه از آنها رنج می‌برد، در یک واقعیت، در حوادث لنا ظاهر شد. تیراندازی به سوی راهپیمایی صلح‌آمیز کارگران به اعتصابات و اعتراضات در بسیاری از شهرهای کشور منجر گردید که در حدود ۳۰۰ هزار نفر در آنها شرکت کردند و به رشد جنبش انقلابی در روسیه کمک کرد...

منبع توضیح با کمی اختصار:

<http://www.calend.ru/event/5023/>

مترجم

<http://www.sovross.ru/articles/1523/31076>

۲۴ اسفند - حوت ۱۳۹۵

یادداشت:

این که فردی مانند "پوتین" دستور می‌دهد تا از انقلاب اکتوبر تجلیل به عمل آید و این که کسانی دم از کمونیسم و حمایت از ستالین می‌زنند، که خون طرفداران ستالین را هنوز هم می‌شود بر دست‌های آنها مشاهده نمود، گذشته از عظمت انقلاب اکتوبر، گواه آن است، که نیم کاسه هائی زیر کاسه وجود دارد که نباید از آن غافل ماند.

اداره پورتال AA-AA